

[Dohrmann]

Regeringens såkaldte forhandlinger med enkelte partier, som i realiteten kun har været et aftalt bluffnummer for at tiltrække pressens opmærksomhed, er, som alle forventede, endt resultatløse.

Regeringen bebuder et kasseunderskud på ca. 41 mia kr. i næste finansår, gældsætning til udlandet, arbejdsløshed samt Danmarks manglende konkurrenceevne over for udlandet. Dette er kendetegnende for, at den nuværende regering ikke magter sine opgaver. At regeringens aftalepartnere, VCMQ-partierne, tilsyneladende ikke er et hak bedre, idet ingen af partierne er fremkommet med forslag til løsning af problemerne, men udelukkende diskuterer ministeremner, egne fortræffeligheder og lignende, gør ikke situationen bedre. Derfor har statsministeren i landets interesse kun én ting at gøre, nemlig så hurtigt som muligt at spørge vælgerne, men det forekommer urimelig dyrt og tidkrævende at gøre det i to omgange med kort tids mellemrum.

Derfor opfordres statsministeren til at sørge for, at det nødvendige folketingsvalg og folkeafstemningen om valgretsalderen vil finde sted på samme dato.

Besvarelse (9/8 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Som bekendt stiler regeringen ikke imod et efterårsvalg. Jeg finder ikke anledning til at indlade mig i gætterier om sandsynlige eller ikke sandsynlige valgdatoer.

Til *ministeren for skatter og afgifter (1/8 78)* af:

Thorndahl (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at gennemførelsen af en værdistigningsafgift som beskrevet i regeringens redegørelse om den påtænkte skattereform vil indebære, at ejerne af de mindste og billigste boliger vil blive pålagt afgifter, der er adskillige gange større end de afgifter, ejerne i de største og dyreste boliger vil blive pålagt, såfremt man eksempelvis baserer beregningen på prisudviklingen mellem 15. og 16. alm. vurdering?«

(Spm. nr. 1079).

Begrundelse.

Da værdistigningsafgiften er langt den økonomisk og samfundsmæssigt væsentligste del af den bebudede skattereform, og da der formentlig næppe nogensinde i et vestligt land er fremkommet et så vidtgående socialiseringsforslag, er det af offentlig interesse at få præciseret, hvor socialt forslaget i praksis vil virke. Den bedst kendte og meste aktuelle prisudvikling er naturligvis den, der er beskrevet mellem 15. og 16. alm. vurdering. Resultaterne heraf fremgår af statsskattedirektoratets publikation: »Vurdering af landets faste ejendomme pr. 1. april 1977.« Den typiske bolig er et enfamilieshus på en grund, der er mindre end 1.400 m². Benyttes statsskattedirektoratets kommunegruppering, kan følgende skema udarbejdes:

Kommunegruppe	Ejd. værdi 1.4.1977	Stign. for identi- ske ejendomme	Værdistignings- afgift	Relativ værdi- stigningsafgift
Kbh.-Fr.berg	282.000 kr.	73 pct.	59.000 kr.	21 pct.
Ydre hovedst.-område	303.000 kr.	60 pct.	24.000 kr.	8 pct.
Kommuner uden for hovedst.-området:				
Over 50.000 indbyggere	212.000 kr.	86 pct.	72.000 kr.	34 pct.
20.000-50.000 indbyggere	181.000 kr.	83 pct.	56.000 kr.	31 pct.
10.000-20.000 indbyggere	162.000 kr.	89 pct.	60.000 kr.	37 pct.
5.000-10.000 indbyggere	142.000 kr.	92 pct.	59.000 kr.	42 pct.
under 5.000 indbyggere	123.000 kr.	100 pct.	59.000 kr.	48 pct.

Dette meget oversigtsmæssige skema viser klart, at de mindste og billigste huse pålægges langt større afgifter end de større og dyreste huse. Foretages beregningen på de enkelte skyldkredse, vil forskellen blive endnu mere udtalt. Værdistigningsafgiften for et

gennemsnitsparcelhus i Københavns amts nordre skyldkreds er f. eks. 23.000 kr., svarende til en relativ afgift på 6 pct., mens afgiften for et parcelhus i Fyns amts østre skyldkreds er på 82.000 kr., svarende til en relativ afgift på 63 pct.